

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316213374
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1316213374.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: H. E., X.. X.X.XXXX, L. G. XX, L., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, IČO: 47 234 466, Kuzmányho 29, Bratislava, proti žalovanej: Generali Poist'ovňa, a.s., IČO: 35 709 332, Lamačská cesta 3/A, Bratislava, o zaplatenie 2.489,- eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 30. mája 2018 č. k. 15C/206/2016-93, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok II.) m e n í tak, že žalovanej sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

Žalovanej sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie konanie zastavil podľa § 145 ods. 1 C.s.p., keďže žalobca vzal žalobu späť. Výrok o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 257 a to tak že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd neprizná nárok na náhradu trov konania ani jednej zo strán z dôvodu hodných osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácii. V tomto konaní došlo k procesnej situácii. Keďže zastavenie konania zaviniť žalovaný a to dobrovoľným plnením oprávnenou stranou na náhradu trov konania by bol žalobca, ten si však nárok na náhradu trov konania neuplatnil a preto súd rozhodol tak ako je uvedené v 2. výroku tohto rozhodnutia.“

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná a napadla ním výrok o nároku na náhradu trov konania. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že jej prizná nárok na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnila tým, že zastavenie konania nezavinila, pretože po podaní žaloby žalobcovi žalovaná sumu neuhradila. Žalobca vzal žalobu späť z dôvodu, že mu bolo vyplatené poisťné plnenie z havarijného poistenia, ale žalovaná nie je havarijným poisťovateľom.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol: „Žalobca nesúhlasí s podaným odvolaním žalovaného, nakoľko v prejednávacom prípade zodpovednosť za zastavenie konania nie je možné

pričítať žalobcovi. Uvedené odôvodňujeme tým, že žalobca si svoj nárok na súde uplatnil riadne a voči správne - pasívne vecne legitimovanému subjektu, pričom jeho nárok bol dôvodný. Až následne po podaní žaloby bol žalobcovi vyplatený uplatnený nárok z iného poistenia, v dôsledku čoho sa žalobca aj s ohľadom na princíp hospodárnosti konania rozhodol vziať svoju žalobu späť. Ak by žalobca svoju žalobu nezobral späť, ale v konaní by riadne pokračoval, je možné predpokladať, že žalobca by bol v konaní úspešný, nakoľko svoj nárok si uplatnil riadne a včas, išlo o nárok majúci svoju oporu v hmotnom práve i v samotnej poistnej zmluve, tento nárok si žalobca uplatnil voči dostatočne pasívne vecne legitimovanému subjektu. V čase podania žaloby žalobca nevedel, či nejaké plnenie z havarijného poistenia mu bude poukázané, preto si svoj nárok uplatňoval voči žalovanému, s ktorým mal škodca uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto nie je možné súhlasiť s tvrdeniami žalovaného, podľa ktorých má byť žalobca zaviazaný na náhradu trov konania. práve vyššie uvedené odôvodňuje správnosť postupu konajúceho súdu, keď z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania, keď k zastaveniu konania došlo síce v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, avšak k takémuto späťvzatiu došlo v dôsledku okolností, ktoré žalobca v čase podania žaloby nemohol predvídať (nemohol predvídať, či a v akej výške mu bude poskytnuté plnenie z havarijného poistenia).“

5. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok II.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Zo spisu vyplýva, že žalobca sa proti žalovanej domáhal zaplattenia 2.489 eur s prísl. z titulu poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla. Podaním z 30.5.2015 vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že mu Kooperatíva poisťovňa, a.s. vyplatila poistné plnenie z havarijného poistenia (viď č. I. 92 e, g).

7. Z uvedeného vyplýva, že zastavenie konania procesne nezavinila žalovaná, pretože žalobcovi po podaní žaloby ním požadovanú sumu nezaplatila. Škodu žalobcovi uhradila Kooperatíva poisťovňa, a. s. poistným plnením z havarijného poistenia. Zastavenie konania teda zavinil žalobca späťvzatím žaloby. Žalovanej preto vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. Súd prvej inštancie nepostupoval správne ani pri formulovaní napadnutého výroku o trovách konania, tento výrok je v rozpore s odôvodnením napadnutého uznesenia a je jednoducho zmätočný. Súd prvej inštancie totiž v ods. 11. odôvodnenia uviedol, že zastavenie konania zavinila žalovaná dobrovoľným plnením a nárok na náhradu trov konania preto vznikol žalobcovi, ktorý si však nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Tieto závery súdu prvej inštancie sú - ako je to uvedené vyššie - nesprávne. Ak by však boli správne, potom mal výrok o trovách konania znieť tak, že žalobcovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu súdu prvej inštancie nie je tiež odvolaciemu súdu zrejmé, z akého dôvodu súd prvej inštancie použil ust. § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania.

8. Skutočnosti uvádzané žalobcom vo vyjadrení k odvolaniu sú právne bezvýznamné. Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. je rozhodujúce výlučne procesné zavinenie strany na zastavení konania. Súd preto neskúma a nie je ani povinný skúmať, či by žalobca bol v spore úspešný, ak by žalobu nevzal späť. To, že žalobca v čase podania žaloby nevedel, či mu bude vyplatené poistné plnenie z havarijného poistenia, nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval použitie ust. § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. K tomu odvolací súd dodáva, že žalobca v Kooperatíve poisťovňa, a. s., v ktorej bol havarijne poistený, nahlásil poistnú udalosť až dňa 27. 3. 2017, teda až po podaní žaloby. Nemôže byť na ujmu žalovanej, že žalobca podal predmetnú žalobu bez toho, aby si predtým zistil, či mu nebude škoda uhradená z havarijného poistenia a dokonca bez toho, aby poistnú udalosť vôbec nahlásil poisťovni, u ktorej bol havarijne poistený. Na dôvažok z listu Kooperatíva poisťovne, a. s. z 29.6.2017 (č. I. 92g, 129) vyplýva, že táto poisťovňa ukončila šetrenie poistnej udalosti dňa 28.6.2017, teda iba 3 mesiace po nahlásení poistnej udalosti. To odôvodňuje záver, že ak by žalobca poistnú udalosť nahlásil v Kooperatíve poisťovňa, a. s. skôr, predmetnú žalobu by zrejme vôbec nemusel podať, pretože škoda by mu bola uhradená z havarijného poistenia.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd v zmysle § 388 C.s.p. zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok II.) tak, že žalovanej proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo konanie zastavené (výrok I.), nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).